

தாவீதின் வெற்றிகள் DAVID'S VICTORIES

2 சாமுயேல் 10:8-19

“கர்த்தர் என் வெளிச்சமும் என் இரட்சிப்புமானவர், யாருக்குப் பயப்படுவேன்?”
- சங்கீதம் 27:1

தாவீதினுடைய ஆளுகையின் காலங்களில் அநேக யுத்தங்கள் காணப்பட்டது என்பதும், இடையிடையேதான் சமாதானமான காலங்கள் காணப்பட்டது என்பதும் உண்மையாகக் காணப்பட்டபோதிலும், அந்த யுத்தங்கள் பெரியச் சண்டைகளுள்ள யுத்தங்களாகவோ அல்லது தேசங்களைக் கைப்பற்றுவதற்குரிய யுத்தங்களாகவோ இராமல், மாறாக பாதுகாப்பிற்காகப் புரியப்பட்ட யுத்தங்களாகவே எப்போதும் காணப்பட்டன. தாவீது சுற்றியுள்ள தேசங்களிடம் ஞானமாகவும், அன்பாகவும் காணப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் இப்படியாக இஸ்ரவேலிடம் காணப்படவில்லை. அவர்கள் வல்லமையிலும், செழிப்பிலும், இஸ்ரவேல் அடைந்துகொண்டிருந்த வளர்ச்சியின் நிமித்தம் பொறாமை கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டு, பொறாமையின் நிமித்தம் தூண்டப்பட்டவர்களாகத் தாக்குதல்பண்ணினார்கள்; இந்தத் தாக்குதல்களைத் தாவீது, கர்த்தருடைய ஜனங்களின் உண்மையுள்ள மற்றும் தேசப்பற்றுள்ள ஊழியக்காரனாகத் தடுக்கவேண்டிய அவசியத்தில் காணப்பட்டார். கர்த்தரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களை அழித்துப்போட வேண்டும் அல்லது துரத்திவிட வேண்டும் என்பதே அந்த ஜாதிகளுடைய மனப்பான்மையாகக் காணப்பட்டது; ஆகையால் யுத்தத்தை மேற்கொள்வதே, தாவீதிற்கிருந்த ஒரே நீதியான வழிமுறையாக இருந்தது.

சமாதானம்பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்னப்படுவார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றபோதிலும் (மத்தேயு 5:9), என் கைகளைப் போருக்கும் என் விரல்களை யுத்தத்திற்கும் படிப்பிக்கிற என் கன்மலையாகிய கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது (சங்கீதம் 144:1). இவைகளிலிருந்து பெறப்படும் கருத்தென்னவெனில், இழிவான சமாதானம் எனும் ஒருவகை சமாதானம் காணப்படுகின்றது என்பதேயாகும்; இச்சமாதானம் நீதியின் கொள்கைகளையும், சத்தியத்தையும் உதாசீனப்படுத்துவதின் நிமித்தம் வரும் சமாதானமாகும்; அதாவது ஏதோ ஒன்றை விற்று வாங்கப்பட்ட சமாதானம் மற்றும் இழிவான விதத்தில் தக்கவைக்கப்படும் ஒரு சமாதானமாகும். ஆனால் இன்னொரு விஷயம் என்னவெனில், கர்த்தர் பலப்படுத்தும் போதும், இன்னுமாக நம் கைகளைப் போருக்கும், நம் விரல்களை யுத்தத்திற்கும் கர்த்தர் பயிற்றுவிக்கும்போதும், இன்னுமாக யுத்தம் கர்த்தருடைய யுத்தமாகக் காணப்படும்போதும், இன்னுமாக அவரது கனத்தைக் காத்துக்கொள்வதற்கும், அவரது நீதியின் கொள்கைகளை ஸ்திரப்படுத்துவதற்கும், அவரது நோக்கங்களையும், அவரது ஜனங்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கும் என்று யுத்தம் காணப்படும்போதும் தவிர, மற்றபடி உள்ள எந்த யுத்தமும் நீதியான யுத்தமாகக் காணப்பட முடியாது என்பதும் நினைவில்கொள்ளப்பட வேண்டும். இது நிழலான யூத யுகத்தின்போது, முறையாக மாம்சத்துக்கேற்ற போராயுதங்களினால் பண்ணப்பட்டன; ஆனால் தேவ ஆவியினுடைய யுகத்தின்போது, எங்களுடைய போராயுதங்கள் மாம்சத்துக்கேற்றவைகளாயிராமல், அரண்களை நிர்மூலமாக்குகிறதற்கு தேவபலமுள்ளவைகளாய் இருக்கிறது என்று நமக்கு

அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது (2 கொரிந்தியர் 10:4). எந்த மனுஷன் தனக்குக் கர்த்தருடைய பலமும், ஆற்றலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று உணர்ந்து, கிறிஸ்தவனுக்கே உரிய துணிவுடன், சிலுவையின் நல்ல போர்ச்சேவகனென, எல்லாத் திசைகளிலும் பலமாய்ப் பதுங்கிக் காணப்படும் இருளின் ஆதிக்கங்களுக்கு எதிராக போர்புரிய செல்லுகின்றானோ, அவன் பாக்கியவானாவான். இவ்விதமாய் அவன், ஜெயங்கொள்ளும் சிலுவையின் போர்வீரர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் பலனைப் பெற்றுக்கொள்வான் (வெளிப்படுத்தல் 2:7, 11, 17, 26, 28; 3:5, 12, 21); இன்னுமாகச் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு உரியதான ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொள்வான்; ஏனெனில் விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தினால் வென்று பெறப்படும் மகிமையான சமாதானமானது, பாக்கியமான ஒரு சமாதானமாகும்; இச்சமாதானமானது, அதன் ஆதாரங்களை நீதியின் நித்தியகொள்கைகளில் பெற்றிருக்கின்றது. எனினும் ஓ! கிறிஸ்தவனே, யுத்தம் கர்த்தருடைய யுத்தமாக இருக்கின்றது என்ற நிச்சயம் இல்லாத எந்த ஒரு யுத்தத்திற்கும் நீ செல்லாதபடிக்கு ஜாக்கிரதையாக இரு! தாவீதைப்போன்று, யுத்தத்திற்கு நான் போகலாமா? என்று கர்த்தரிடம் விசாரித்துக்கேளுங்கள்) 1 சாமுயேல் 23:2, 4; 30:7-8; 2 சாமுயேல் 5:18, 19, 22, 23); பின்னர் யுத்தம் கர்த்தருடையதுதான் என்ற நிச்சயமான பதிலைப் பெறுவதற்குத் தாவீதைப்போன்று காத்திருங்கள்.

எதிர்க்கின்றவர்கள் அனைவருக்கும் எதிராக, சத்தியம் மற்றும் நீதியின் சார்பில், தங்கள் வார்த்தைகள் மூலமும், தங்கள் கிரியைகள் மூலமும், தங்கள் பொதுவான நடக்கைகள் மூலமும் போரில் கம்பீரமாய்ப் போர்புரிபவர்கள் அனைவருக்கும், இஸ்ரவேலின் சேனைகளிடம் யோவாப் கூறின பின்வரும் வார்த்தைகளை நாங்களும் கூறுகின்றோம்: தைரியமாயிரு, நம்முடைய ஜனத்திற்காகவும், நம்முடைய தேவனுடைய பட்டணங்களுக்காகவும் சவுரியத்தைக் காட்டுவோம்; கர்த்தர் தமது பார்வைக்கு நலமானதைச் செய்வாராக (2 சாமுயேல் 10:12); யுத்தம் கர்த்தருடையதாய் இருக்குமானால், நிச்சயமாக வெற்றி கிடைக்கும். கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து, அவருக்குக் காத்திரு. (சங்கீதம் 37:7)

தாவீது மேற்கொண்ட யுத்தங்கள், இடங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கோ அல்லது கொள்ளையிடுவதற்கோ பண்ணப்படாமல், மாறாக தேவனுடைய ஜனங்களைத் தற்காப்பதற்கென்று பண்ணப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டபோதிலும், அவர்களின் நிலப்பரப்பு பெரிதடைந்துகொண்டு வந்தது; ஆகையால் இப்பொழுதுதான் முதல்முறையாக, ஆபிரகாமுக்குப் பண்ணப்பட்ட வாக்குத்தத்தமானது நிறைவேறினது; இவரது சந்ததியார், எகிப்தின் நதி துவங்கி, ஐபிராத்து நதி என்னும் நதிமட்டிலுமான இடங்களைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்வார்கள் என்பதே அந்த வாக்குத்தத்தமாகும் (ஆதியாகமம் 15:18). இவர்களது சத்துருக்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கொள்ளைப்பொருள்களும் மிகவும் திரளாய்க் காணப்பட்டது. பொன்னினாலான போர்க்கவசங்களும், வெள்ளி, பொன் மற்றும் தாமிரப் பாத்திரங்களும் இருந்தன. இவைகள் கர்த்தருக்கெனச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது; இவைகள் சாலொமோனால் கட்டப்பட்ட ஆலயத்திற்கென்று ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது.

தாவீது தொடுத்த போர்களிலுள்ள நியாயங்களையும், இன்னுமாக அவர் எந்தப் பக்திவராக்கியத்தின் ஆவியில் அப்போர்களைத் தொடுத்தார் என்பதையும் நாம் பார்க்கின்ற அதேவேளையில், தேவனுக்கான அவரது பயபக்தியும், நீதி பற்றின அவரது உயர்ந்த உணர்வும், அவரது ஜீவியத்தின் சிறுசிறு காரியங்களிலும் கூடப் பொதுவாகவே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் விளங்கினதைப் பார்க்கலாம். உதாரணத்திற்குப்

பெலிஸ்தர்களாகிய சத்துருக்கள் அருகாமையில் முற்றிகையிட்டிருக்கும்போது, அதுல்லாம் கெபியில் மறைந்திருந்த தாவீதிற்கு மிகுந்த தண்ணீர் தாகம் ஏற்பட்டது; இவரது படைத்தலைவர்களில் மூன்றுபேர் தங்கள் ஜீவன்களைப் பணையம் வைத்து பெலிஸ்தருடைய பாளையம் வழியாய்ச் சென்று, இராஜாவுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தார்கள்; இராஜாவோ: நான் இதைச்செய்யாதபடிக்கு, என் தேவன் என்னைக் காத்துக்கொள்ளக்கடவர். தங்கள் பிராணனை எண்ணாமல்போய் அதைக் கொண்டுவந்த இந்த மனுஷரின் இரத்தத்தைக் குடிப்பேனோ என்று சொல்லி அதைக் குடிக்கமாட்டேன் என்று கூறி, தண்ணீரைக் குடிக்க மறுத்தார் (1 நாளாகமம் 11:19). இத்தகைய தண்ணீர் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாக இருந்தபடியால், அதைத் தேவனுக்குக் காணிக்கையாக, தரையிலே ஊற்றிப்போட்டார் (2 சாமுயேல் 23:13-17; 1 நாளாகமம் 11:15-19). பூமியின் இராஜாக்களில் வெகு சிலரே, தங்களுக்காகப் பண்ணப்படும் சக மனிதர்களுடைய தியாகங்களை மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாக மதிப்பார்கள். பொதுவாக பூமியின் இராஜாக்கள் தங்களைச் சர்வத்துக்கும் (சர்வசிருஷ்டிகளுக்கும்) அதிகாரிகள்போன்று எண்ணி, தங்கள் சகமனிதர்களின் உரிமைகளும், சிலாக்கியங்களும் தியாகம் செய்யப்படுவதினால், தங்களுக்கு வரும் சொகுசுகள், தங்களுக்குரிய உரிமை சொத்துக்களாக இருக்கின்றது எனக் கூறிக்கொள்கின்றனர்; அதுவும் இந்தச் சகமனிதர்களை இந்த இராஜாக்கள் அற்பமான ஜீவிகள்போன்றும், தங்களைச் சேவிப்பதற்காக மாத்திரம் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதுபோன்றும் கருதிக்கொள்கின்றனர். ஆனால் தாவீது இப்படியாகக் காணப்படவில்லை; இவரைப் பொறுத்தமட்டில் இவர் ஒவ்வொரு சகமனுஷனுக்கும் ஒரு சகோதரனாக மாத்திரம் இருந்தார்; மேலும் இவருடைய தெளிவான கணிப்பில் தேவன் மாத்திரமே மேன்மையான பக்திக்கும், கனத்திற்கும் பாத்திரமாய் இருந்தார்.

தாவீதின் நீதியான நடக்கைபற்றின இன்னுமொரு பதிவானது, 1 சாமுயேல் 30:21-25-வரையிலான வசனங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது; யுத்தத்தின்போது, சரீர பெலவீனத்தின் (விடாய்த்துப்போனதின்) காரணமாக அல்லது பொருட்களைப் பாதுகாக்க அல்லது வீட்டைப் பாதுகாக்க என்று யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ளாமல் காணப்பட்டவர்களும், **[R2016 : page 181]** யுத்தத்திற்குச் சென்றவர்களோடுகூடச் சரிசமமாகக் கொள்ளையுடமைகளைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படியாகத் தாவீது இஸ்ரவேலுக்குப் பிரமாணத்தினை ஏற்படுத்தினார். இதைக்குறித்த பதிவு மிகவும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. அதை நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கின்றோம்: விடாய்த்துப்போனதினாலே தாவீதுக்குப் பின்செல்லாமல், பேசோர் ஆற்றண்டையிலே தங்கியிருந்த இருநூறுபேரிடத்துக்குத் தாவீது வருகிறபோது, இவர்கள் தாவீதுக்கும், அவனோடிருந்த ஜனத்திற்கும் எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்; தாவீது அந்த ஜனத்தினிடத்தில் சேர்ந்து, அவர்கள் சுகசெய்தியை விசாரித்தான். அப்பொழுது தாவீதோடே நடந்துவந்த மனுஷரில் பொல்லாதவர்களும் பேலியாளின் மக்களுமான எல்லாரும்: அவர்கள் எங்களோடே வராதபடியினால் நாங்கள் திருப்பிக்கொண்ட கொள்ளையுடைமைகளில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை; அவர்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் மனைவியையும் தன் தன் பிள்ளைகளையுமே அழைத்துக்கொண்டு போகட்டும் என்றார்கள். அதற்குத் தாவீது: என் சகோதரரே, கர்த்தர் நமக்குத் தந்ததை நீங்கள் இப்படிச் செய்யவேண்டாம்; கர்த்தர் நம்மைக் காப்பாற்றி, நமக்கு விரோதமாய் வந்திருந்த அந்தத் தண்டை நம்முடைய கையில் ஒப்புக்கொடுத்தார். இந்தக் காரியத்தில் உங்கள் சொற்கேட்க யார் சம்மதிப்பான்? யுத்தத்திற்குப் போனவர்களின் பங்கு எவ்வளவோ, அவ்வளவு ரஸ்துக்களண்டையில் இருந்தவர்களுக்கும் பங்குவீதம் கிடைக்கவேண்டும்; சரிபங்காகப்

பங்கிடுவார்களாக என்றான். அப்படியே அந்நாள் முதற்கொண்டு நடந்து வருகிறது; அதை இஸ்ரவேலிலே இந்நாள் வரைக்கும் இருக்கும் கட்டளையும் பிரமாணமுமாக ஏற்படுத்தினான். (1 சாமுயேல் 30:21-25)

இஸ்ரவேலுக்கான இந்தப் பிரமாணம் என்பது, பல்வேறு தருணங்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய ஒரு கொள்கைபற்றின அறிக்கையாகக் காணப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு வீட்டைக் கவனித்துக்கொள்கின்ற மனைவியானவள், வீட்டைக் கவனிக்கும் பணியினின்று விடுவிக்கப்பட்டு, பணம் சம்பாதிக்க நேரத்தைப் பெற்றுள்ள கணவனோடுகூடச் சமமான பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியவள் ஆவாள். நித்திய ஜீவனாகிய கிருபையைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும் விஷயத்திலும், ஜீவியத்தின் பாரங்களைச் சுமக்கும் விஷயத்திலும், புருஷனும், மனைவியுமான இருவருமே சுதந்தரித்துக் கொள்கின்றவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். [R2016 : page 182]

இந்தப் பாடத்தினுடைய ஆதார வசனமானது, இப்பொழுது விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தினைப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் பெற்றிருக்க வேண்டிய சரியான மனநிலையினைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. சூழ்நிலைகள் அந்தகாரமாயும், ஆபத்து நிறைந்ததுமாயும் காணப்படலாம் - சத்துருக்கள் பெருகலாம் - மனக்கலக்கங்கள் அதிகரிக்கலாம்; எனினும் பயப்பட வேண்டாம் என்று வசனம் தெரிவிக்கின்றது - கர்த்தர் என் வெளிச்சமும் என் இரட்சிப்புமானவர், யாருக்குப் பயப்படுவேன்? கர்த்தர் என் ஜீவனின் அரணானவர் யாருக்கு அஞ்சவேன்? நானோ, ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேன் என்று விசுவாசியாதிருந்தால் கெட்டுப்போயிருப்பேன். கர்த்தருக்குக் காத்திரு, திடமனதாயிரு, அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார், கர்த்தருக்கே காத்திரு என்று தாவீது கூறியுள்ளார். (சங்கீதம் 27:1-14)
